

Nr 457.

Av herrar **Lovén** och **Bäcklund**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 381, angående tillfällig löneroglering för tjänstemän vid statens järnvägar m. m.

I inledningen till Kungl. Maj:ts proposition, nr 381, angående tillfällig löneroglering för tjänstemän vid statens järnvägar m. m., har departementschefen i ett flertal frågor angående i övrigt erkänt berättigade förändringar och förbättringar förklarar sig måste avstå från förslag därom, och detta av det skäl, att det nya förslaget endast vore ett provisorium, som icke avsåg att rubba på nu gällande principer. Denna grundsats har också så samvetsgrant följts, att t. o. m. en del uppenbara olägenheter med orättvis verkan mot personalen bibehållits, ehuru ett avhjälpande av desamma näppeligen på något vis lærer vare sig rubbat det bestående systemet och ej heller lagt hinder i vägen för det enhetliga ordnande av löneförhållandena vid flere av statens verk, man är i färd med att åvägabringa. Bland flere sådana fall vilja vi endast peka på ett i detta sammanhang. Mycket orättvisa ojämnheter i avlöningshänseende ha nämligen uppstått därigenom, att en del personal med *längre* tjänstetid än sina kamrater, har i vissa fall genom illa avvägda bestämmelser kommit i lägre löneklasser än deras kamrater med *kortare* tjänstetid. Det absurda i detta förhållande är från alla håll erkänt. Detsamma påpekades även av mig i motion (nr 398) vid förra årets riksdag, vid vilkens behandling statsutskottet ställde sig välvilligt till mitt yrkande på rättelse, fastän utskottet icke ansåg sig utan vidare kunna ändra då föreliggande förslag till bestämmelser. Någon rättelse av nämnda oegentlighet är som sagt icke heller nu föreslagen.

Det nu anförda styrker oss i den uppfattningen, att departementschefen av förut berörda skäl endast ansett sig böra vidtaga sådana förändringar i avlöningsbestämmelserna, som varit *synnerligen* starkt påkallade. Det är under sådana förhållanden knappast motiverat att företaga den ändring i avlöningsreglementets § 1. mom. 6 som nu skett.

Enligt nu gällande bestämmelser fördelas — med undantag för några få högre tjänstemän — arvodet i lön och tjänstgöringspengar på följande sätt: arvode över 3,900 kr. $\frac{2}{3}$ lön och $\frac{1}{3}$ tjänstgöringspengar, arvoden å 3,900 kr. och därunder intill 2,100 kr. $\frac{3}{4}$ lön och $\frac{1}{4}$ tjänstgöringspengar och arvode å 2,100 kr. och därunder $\frac{4}{5}$ lön och $\frac{1}{5}$ tjänstgöringspengar. I propositionen föreslås nu emellertid en försämring för de lägst avlönade grupperna i så måtto, att tjänstgöringspengarna å arvode å 2,100 kr. och därunder skola beräknas till $\frac{1}{4}$ arvodet i stället för $\frac{1}{5}$. Under den tid befattningshavare är i tjänst eller eljest får uppbära hela arvodet, har ju saken ingen betydelse, men i alla de fall, såsom vid sjukdom eller dylikt då befattningshavare får vidkännas avdrag å tjänstgöringspengarna, uppstår ju en försämring mot, om bestämmelsen kvarstått oförändrad. Visserligen har departementschefen accepterat och stött sig på 1915 års kommissions uttalande, att bestämmelsen om endast $\frac{1}{5}$ av arvodet som tjänstgöringspengar knappast torde bibehållas vid utarbetandet av gemensamma avlöningsbestämmelser för ett flertal verk. Men om så är, torde som ovan påpekats, nog flera av nu gällande bestämmelser, vilkas ändring måste gå i för personalen gynnsam riktning, med minst lika stor säkerhet bortfalla.

Då vi här med utgångspunkt från departementschefens egna grundersatser icke finna ifrågavarande förändring av behovet nu påkallad, hemställes härmed,

att riksdagen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 381, vid antagande av förnyat avlöningsreglemente för tjänstemän vid statens järnvägar, måtte besluta att bibehålla nu gällande reglementes § 1 mom. 6 oförändrat.

Stockholm den 17 maj 1918.

Carl Lovén.

Helge Bäcklund.